

Informații generale

Regulamentul (UE) nr. 606/2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă instituie un mecanism care permite recunoașterea directă a măsurilor de protecție în materie de drept civil dispuse într-un stat membru.

Astfel, dacă sunteți beneficiarul unei măsuri de protecție dispuse în statul membru în care vă aveți reședința, puteți invoca această protecție în mod direct în alte state membre prin simpla prezentare, către autoritățile competente, a unui **certificat** care vă atestă drepturile.

Regulamentul se aplică de la **11 ianuarie 2015**.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Pentru mai multe informații legate de recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție, puteți consulta [pagina dedicată](#).

Ultima actualizare: 19/02/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Belgia**Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5**

Sunt competente să dispună o măsură de protecție, în funcție de obiectul cauzei în care se solicită aceasta: instanța pentru litigii de dreptul familiei (*le tribunal de la famille*), instanța pentru litigii de dreptul muncii (*le tribunal du travail*) sau ministerul public, în acest ultim caz cu o verificare ulterioară efectuată de instanța pentru litigii de dreptul familiei sau a instanței pentru minori.

Grefierul șef al instanței care a pronunțat măsura de protecție sau, după caz, ministerul public, are competența de a elibera certificatul.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Ministerul public de pe locul unde persoana protejată este/va fi înregistrată în registrul de evidență a populației sau unde își are/va avea reședința obișnuită.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Ministerul public de pe locul unde persoana protejată este/va fi înregistrată în registrul de evidență a populației sau unde își are/va avea reședința obișnuită. Această ajustare poate face obiectul unui recurs în fața instanței de prim grad de jurisdicție (*le tribunal de première instance*), în conformitate cu articolul 11 alineatul (5).

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Instanța de prim grad de jurisdicție (*le tribunal de première instance*).

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

În funcție de limbile oficiale de la locul de executare, în conformitate cu legislația belgiană, franceza, neerlandeza și/sau germana sunt acceptate pentru traducerile menționate la articolul 16 alineatul (1).

Ultima actualizare: 27/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Bulgaria**Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5**

Instanța competentă să acorde măsuri de protecție este instanța raională (*Rayonen sad*) în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau locuința părții vătămate (articolul 7 din Legea privind protecția împotriva violenței domestice).

Instanța raională care a examinat dosarul emite, la cererea persoanei protejate, certificatul menționat la [articolul 5 din Regulamentul \(UE\) nr. 606/2013](#) [articolul 26 alineatul (1) din Legea privind protecția împotriva violenței domestice].

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Persoana care beneficiază de o măsură de protecție dispusă într-un stat membru al Uniunii Europene poate solicita ca aceasta să se aplice pe teritoriul Bulgariei prin emiterea unui ordin de protecție de către Tribunalul din Sofia (*Sofiyski gradski safski*) (articolul 23 din Legea privind protecția împotriva violenței domestice).

Ministerul de Interne și Ministerul Public sunt autoritățile competente pentru punerea în aplicare a unei astfel de măsuri.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Tribunalul din Sofia este instanța competentă.

Instanța verifică posibilitatea punerii în aplicare a măsurii în condițiile prevăzute de legislația bulgară. În cazul în care acest lucru nu este posibil, instanța dispune o măsură de protecție de înlocuire, în conformitate cu legislația bulgară [articolul 24 alineatul (2) din Legea privind protecția împotriva violenței domestice].

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Refuzul recunoașterii sau al executării unei măsuri de protecție este acordat de către Tribunalul din Sofia, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea (articolul 25 din Legea privind protecția împotriva violenței domestice).

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Republica Bulgaria solicită traducerea documentelor în limba bulgară.

Ultima actualizare: 27/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană

declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Estonia

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

Măsurile de protecție în materie civilă pot fi dispuse în temeiul articolului 1055 alineatul (1) din [Legea privind obligațiile](#) (*võlaõigusseadus*), care prevede că, în cazul în care se cauzează un prejudiciu ilegal în mod permanent sau în cazul în care există un pericol de prejudiciu ilegal, victima sau persoana supusă amenințării poate solicita încetarea comportamentului care cauzează prejudiciul sau evitarea amenințării. În caz de vătămare corporală, de afectare a sănătății sau de violare a vieții private ori a altor drepturi ale personalității, se poate cere emiterea unui ordin de protecție (prin care i se interzice persoanei care cauzează prejudiciul să se apropie de victimă), reglementarea utilizării locuinței comune sau a comunicării ori aplicarea altor măsuri similare. Normele de procedură pentru aplicarea măsurilor de protecție în materie civilă sunt prevăzute la articolul 475 alineatul (1) punctul (7) din [Codul de procedură civilă](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*), conform căruia un ordin de protecție sau alte măsuri similare pentru protecția drepturilor personalității se pun în aplicare printr-o procedură gratuită, reglementată la capitolul 55 și articolele 544-549, care prevăd în mod mai detaliat procedura de adoptare a unui ordin de protecție. Măsurile de protecție în materie civilă pot fi aplicate, de asemenea, ca măsuri de protecție în cadrul procedurii contencioase sau ca măsură provizorie în cadrul procedurilor necontencioase, în conformitate cu articolul 378 alineatul (1) punctul (3), articolul 546 și articolul 551 alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 1055 alineatul (1) din Legea privind obligațiile, se poate cere emiterea unui ordin de protecție (prin care i se interzice persoanei care cauzează prejudiciul să se apropie de victimă), reglementarea utilizării locuinței comune sau a comunicării ori aplicarea altor măsuri similare. Prin urmare, măsurile care pot fi aplicate pentru protecția drepturilor personalității nu sunt enumerate în mod exhaustiv și se poate cere aplicarea unei măsuri adecvate și necesare în funcție de circumstanțe specifice.

Nu sunt disponibile statistici privind durata medie a măsurilor. În Estonia, la nivel național, este posibil să se pună în aplicare măsuri privind protecția vieții private sau a altor drepturi ale personalității, în conformitate cu articolul 1055 din Legea privind obligațiile, pentru o perioadă maximă de trei ani. În conformitate cu analiza jurisprudenței privind ordinele de protecție, realizată de Curtea Supremă (*Riigikohus*) în 2008, ordinele de protecție au fost emise în general pentru o perioadă de trei ani.

Regulamentul nr. 606/2013 se referă la măsurile de protecție în materie civilă. Regulamentul nu se aplică măsurilor de protecție care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului 2201/2003. Pentru a dispune măsuri de protecție în materie civilă, nu este necesar ca un act ilegal să fi fost comis împotriva persoanei expuse unui risc. Este suficient ca acțiunile anterioare ale persoanei împotriva căreia se cere emiterea ordinului să provoace temeri privind o eventuală vătămare corporală a victimei sau un eventual efect negativ asupra drepturilor sale ale personalității. Lista măsurilor de protecție în materie civilă care figurează în lege nu este exhaustivă. Dacă este necesar, se dispun măsuri de protecție corespunzătoare care nu sunt neapărat prevăzute de lege, în funcție de circumstanțele specifice.

Persoana expusă unui risc sau care a suferit un prejudiciu poate solicita aplicarea unei măsuri de protecție în cadrul unei proceduri autonome, dar și în același timp cu o altă cerere. În sensul unei măsuri de protecție, persoana expusă unui risc trebuie să depună o cerere la [maakohus](#) (instanța regională). Instanța examinează cererea în cadrul unei proceduri necontencioase. Înainte de luarea unei măsuri de protecție, instanța audiază persoana cu privire la care este solicitată măsura, precum și persoana în al cărei interes este examinată măsura. În cazul în care este necesar, instanța audiază, de asemenea, rudele persoanelor respective sau reprezentanții ai autorităților locale și ai poliției de la locul lor de reședință.

Cererea depusă la instanță trebuie să fie redactată în limba estonă și trebuie să respecte cerințele articolelor 338-363 din Codul de procedură civilă. Aceasta trebuie să fie dactilografiată. Dacă este posibil, la instanță se depun, de asemenea, copii pe suport electronic ale actelor de procedură depuse pe suport de hârtie. Reprezentanții contractuali, notarii, executorii judecătorești, administratorii judiciari, autoritățile naționale și locale, precum și alte persoane juridice trimis instanței documente în format electronic, cu excepția cazului în care există un motiv valabil pentru producerea documentului sub o altă formă. Printr-un [ordin al ministrului de resort](#) se stabilesc: o procedură mai detaliată pentru transmiterea către instanță a documentelor electronice, cerințele privind formatul documentelor și lista documentelor care trebuie prezentate prin intermediul portalului. Părțile la procedură trebuie să înainteze instanței, împreună cu documentele scrise și anexele acestora, numărul solicitat de exemplare care urmează să fie trimise celorlalte părți.

Pentru depunerea unei cereri sau a unei căi de atac în cadrul unei proceduri necontencioase se plătește o taxă de 50 EUR. Pentru depunerea unei cereri de măsuri asigurătorii se plătește o taxă de 50 EUR.

Legislația estonă nu impune ca părțile la o procedură referitoare la aplicarea măsurilor de protecție în materie civilă să fie reprezentate în instanță.

Persoana responsabilă cu punerea în aplicare a ordinului de protecție sau a unei alte măsuri de protecție a drepturilor personalității poate introduce o cale de atac în scris la *ringkonnkohus* (instanța districtuală) prin intermediul instanței regionale care a emis ordinul. Termenul pentru introducerea căii de atac este de 15 zile de la data la care a fost notificat sau comunicat ordinul. Nicio cale de atac nu poate fi introdusă în termen de cinci luni de la emiterea ordinului, indiferent dacă acest lucru a fost făcut în cadrul unei proceduri contencioase sau necontencioase, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. În cazul unei schimbări a circumstanțelor, instanța poate anula sau modifica ordinul de protecție sau măsurile privind drepturile personalității. Instanța audiază părțile înainte de anularea sau modificarea menționată anterior. Ordinul de protecție sau măsura alternativă de protecție a drepturilor personalității este notificat(ă) sau comunicat(ă) persoanelor împotriva cărora sau în interesul cărora este luat(ă).

Ordinul de protecție trebuie să fie pus în aplicare de la data la care este notificat sau comunicat persoanei împotriva căreia este emis (persoana aflată la originea riscului).

Executarea deciziei prin care se dispun măsurile de protecție se face de un executor judecătorec. În general, executorul judecătorec va fi informat cu privire la încălcarea măsurii de protecție de către persoana expusă riscului. În cazul în care se dispune o măsură de protecție înainte de a se stabili dreptul de vizită, instanța poate decide cu privire la dreptul de vizită pentru a ține seama de măsura de protecție. În conformitate cu analiza jurisprudenței privind deciziile de protecție pronunțate în 2008 de *Riigikohus* (Curtea Supremă), dacă persoana expusă riscului și persoana care reprezintă amenințarea trăiesc (sau lucrează) aproape una de cealaltă, este preferabil să se reglementeze modalitățile în care acestea pot comunica, iar conținutul interdicțiilor (măsurilor de protecție) ar putea cuprinde, în primul rând, o listă de acțiuni interzise.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

În Estonia, instanțele au competența de a adopta măsuri de protecție. Instanța regională care a dispus măsura de protecție este competentă să emită certificatele relevante în conformitate cu articolul 5. Pentru eliberarea unui certificat, este necesar să se depună o cerere la instanța regională. Datele de contact ale instanțelor sunt disponibile pe [site-ul web](#) al acestora.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

O măsură de protecție dispusă în alt stat membru trebuie să fie invocată în fața unui executor judecătoresc competent să își desfășoare activitatea la locul de reședință sau la domiciliul debitorului obligației sau în zona în care se află bunurile acestuia. Executorul judecătoresc inițiază procedura de executare la cererea persoanei expuse la risc și pe baza unui titlu executoriu. Datele de contact ale executorilor judecătorești sunt disponibile pe [site-ul web](#) al Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Dacă este necesar, executorul judecătoresc care execută o măsură de protecție dispusă în alt stat membru poate adapta respectiva măsură. Este competent să execute o măsură de protecție dispusă în alt stat membru un executor judecătoresc competent să își desfășoare activitatea la locul de reședință sau la domiciliul debitorului obligației sau în zona în care se află bunurile acestuia. Datele de contact ale executorilor judecătorești sunt disponibile pe [site-ul web](#) al Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Cererea de refuz al recunoașterii sau al executării unei măsuri de protecție dispuse în alt stat membru trebuie depusă la domiciliul debitorului obligației sau al instanței districtuale în a cărei jurisdicție se solicită executarea. Datele de contact ale instanțelor sunt disponibile pe [site-ul web](#) al acestora.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Estonă și engleză.

Ultima actualizare: 19/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Grecia

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Măsurile de protecție pot fi dispuse de judecătorul Curții de Primă Instanță în complet de judecător unic din Atena (*Monomélés Protodikeío Athinón*), în cadrul unei ședințe în vederea adoptării de măsuri provizorii (*diadikasia ton asfalistikon metron*).

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Autoritatea competentă este președintele Camerei executorilor judecătorești relevante (*Sýllogos Dikastikón Epimelitón*) sau adjunctul său.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Judecătorul Curții de Primă Instanță în complet de judecător unic din Atena, în cadrul unei ședințe în vederea adoptării de măsuri provizorii.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Autoritatea competentă este Curtea de Primă Instanță în complet de judecător unic, în cadrul procedurii necontencioase (*ekoúsia dikaidosia*).

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Limba greacă.

Ultima actualizare: 10/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Spania

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

Nu se aplică.

În Spania nu există ordine de protecție, precum cele descrise în Regulamentul (UE) nr. 606/2013. Prin urmare, nu există autorități judiciare care să emită nici astfel de ordine, nici certificatele prevăzute la articolul 5 din regulament.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Nu se aplică.

În Spania nu există ordine de protecție, precum cele descrise în Regulamentul (UE) nr. 606/2013. Prin urmare, nu există autorități care să emită nici astfel de ordine, nici certificatele prevăzute la articolul 5 din regulament.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Instanța de prim grad de jurisdicție (*Juzgado de Primera Instancia*) sau, după caz, instanța competentă de dreptul familiei (*Juzgado de Familia*) competentă în zona în care locuiește victima.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Instanța de prim grad de jurisdicție sau, după caz, instanța competentă de dreptul familiei competentă în zona în care locuiește victima.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Instanța provincială (*Audiencia Provincial*).

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Spaniolă

Ultima actualizare: 17/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Italia

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Competența de a dispune măsuri de protecție aparține, potrivit dreptului italian, instanței (*Tribunale*) de la locul de reședință al persoanei protejate. Prin urmare, această instanță emite certificatul prevăzut la articolul 5.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Orice măsură de protecție dispusă într-un alt stat membru trebuie invocată și, dacă este cazul, executată sub supravegherea instanței (*Tribunale*) de la locul de reședință, domiciliu sau ședere al persoanei protejate al persoanei protejate din momentul depunerii cererii.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Competența de a ajusta măsurile de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) este instanța (*Tribunale*) de la locul de reședință, domiciliu sau ședere al persoanei protejate.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Aceeași instanță ca la punctul III

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Italiana

Ultima actualizare: 11/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Cipru

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

În conformitate cu articolul 32 din Legea nr. 14/60 privind organizarea instanțelor, orice instanță poate, în exercitarea competenței sale civile, să emită un ordin de interdicție (temporar, permanent sau obligatoriu).

Articolul 16 din Legea nr. 23/90 privind organizarea instanțelor de dreptul familiei prevede că această competență este exercitată, de asemenea, de către acest tip de instanțe.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritatea competentă să dispună măsuri de protecție este instanța districtuală (*Eparchiakó Dikastírio tis Dimokratías*) în raza teritorială a căreia își are domiciliul sau în care locuiește solicitantul în momentul respectiv.

În cazul litigiilor care țin de dreptul familiei, autoritatea competentă să dispună măsuri de protecție este instanța de dreptul familiei (*Oikogeneiakó Dikastírio tis Dimokratías*) în raza teritorială a căreia își are domiciliul sau în care locuiește solicitantul în momentul respectiv. Dacă litigiul se referă la un minor, autoritatea competentă este instanța de dreptul familiei în raza teritorială a căreia a fost găsit minorul.

Autoritatea competentă pentru eliberarea certificatelor este instanța districtuală sau instanța de dreptul familiei care a adoptat măsura de protecție.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Autoritatea competentă la care se poate invoca măsura de protecție:

În toate cazurile, autoritatea competentă este instanța districtuală în raza teritorială a căreia s-a mutat permanent sau temporar persoana care reprezintă amenințarea. În cazul în care adresa persoanei în cauză nu este cunoscută, autoritatea competentă este instanța districtuală din Nicosia.

Autoritatea competentă pentru impunerea unei astfel de măsuri:

În toate cazurile, autoritatea competentă este instanța districtuală în raza teritorială a căreia s-a mutat permanent sau temporar persoana care reprezintă amenințarea. În cazul în care adresa persoanei în cauză nu este cunoscută, autoritatea competentă este instanța districtuală din Nicosia.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

În toate cazurile, autoritatea competentă este instanța districtuală în raza teritorială a căreia s-a mutat permanent sau temporar persoana care reprezintă amenințarea. În cazul în care adresa persoanei în cauză nu este cunoscută, autoritatea competentă este instanța districtuală din Nicosia.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Instanțele la care se depune cererea de refuz al recunoașterii:

instanța districtuală sau instanța de dreptul familiei în fața căreia a fost invocată măsura de protecție dispusă în statul membru de origine.

După caz, instanțele la care se depune cererea de refuz al executării:

instanța districtuală sau instanța de dreptul familiei în fața căreia a fost invocată cererea privind măsura de protecție dispusă în statul membru de origine.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Documentele trebuie trimise în limba greacă. Se acceptă și o traducere în limba engleză.

Ultima actualizare: 18/04/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Letonia

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

Normele și procedurile aplicabile măsurilor de protecție în materie civilă sunt reglementate de Legea privind procedura civilă.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritatea din Letonia competentă să dispună măsuri de protecție și să emită certificate este instanța raională [*rajona (pilsētas) tiesa*] [articolul 5411 alineatul (45) din Legea privind procedura civilă].

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Autoritatea competentă să execute o măsură de protecție dispusă într-un alt stat membru este instanța raională în raza teritorială a căreia trebuie executată măsura sau își are domiciliul - sau, în absența unui astfel de loc, reședința sau sediul social - pârâtul [articolul 6513 alineatul (1) din Legea privind procedura civilă].

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Autoritatea competentă să ajusteze măsurile de protecție este aceeași instanță raională competentă să execute măsurile respective [articolul 6515 alineatul (2) din Legea privind procedura civilă].

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Acestea sunt instanțele raionale în a căror jurisdicție urmează să se execute măsura de protecție dispusă prin hotărârea instanței străine [articolul 6443 alineatul (43) din Legea privind procedura civilă].

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Orice transcriere sau traducere necesară în temeiul prezentului regulament se efectuează în limba oficială a Republicii Letonia, și anume în limba letonă.

Ultima actualizare: 18/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană

declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Lituania

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

În Lituania, măsurile de protecție care fac obiectul regulamentului sunt dispuse de instanțele judecătorești. Certificatele în temeiul articolului 5 din regulament sunt emise de instanța care a dispus măsura de protecție.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

În Lituania, executorii judecătorești sunt competenți pentru executarea măsurilor de protecție care fac obiectul regulamentului. În cazul în care executorii judecătorești sunt împiedicați să execute măsurile de protecție care fac obiectul regulamentului, aceștia au dreptul general de a cere poliției să înlăture obstacolele respective.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Măsurile de protecție care fac obiectul regulamentului sunt ajustate de executorii judecătorești care execută măsura de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1).

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Cererile de respingere, de recunoaștere sau, după caz, de executare a unei măsuri de protecție trebuie transmise Curții de Apel a Lituaniei.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Orice transcrieri sau traduceri necesare în temeiul regulamentului în scopul comunicării cu autoritățile competente din Lituania trebuie să fie în limba oficială a Republicii Lituania, și anume limba lituaniană.

Ultima actualizare: 12/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Ungaria

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Judecătoriile.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Judecătoriile, oficiile districtuale din Budapesta și oficiile administrației județene (denumite în continuare „oficiile districtuale”) și poliția.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Judecătoria.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Judecătoria.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Maghiară

Ultima actualizare: 16/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Țările de Jos

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

În Țările de Jos, victimele care doresc să beneficieze de o măsură de protecție trebuie să introducă o procedură civilă (de măsuri provizorii). În acest scop, ele trebuie să se adreseze unui avocat, care va fi în măsură să furnizeze informații cu privire la procedura care trebuie urmată și să inițieze procedura în numele lor.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Instanțele care sunt competente să dispună o măsură de protecție: [instanțe \(rechtbanken\)](#) (167 Kb) [nl](#)

În cazul în care a fost dispusă o măsură de protecție în temeiul Legii privind ordinul de restricție temporară: primarul localității în care se aplică ordinul de restricție temporară.

Autoritatea care a dispus o măsură de protecție este, de asemenea, competentă să elibereze certificatul.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

- Un executor judecătoresc.
- În cazul în care a fost dispusă o măsură de protecție în temeiul Legii privind ordinul de restricție temporară: poliția.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag

PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Gerechtshof Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag

PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag

PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Gerechtshof Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ Den Haag

PO Box 20302, 2500 EH Den Haag

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Neerlandeză.

Ultima actualizare: 24/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Polonia

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritățile competente să dispună măsuri de protecție:

judecătoriile, instanțele regionale, curțile de apel

Autoritățile competente să elibereze certificate:

judecătoriile, instanțele regionale și curțile de apel care au pronunțat hotărârea privind măsurile de protecție

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Judecătoriile

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Judecătoriile

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Instanțele regionale

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Polonă

Ultima actualizare: 15/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - România

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritățile competente să emită ordinul de protecție sunt judecătoriile în circumscripția cărora își au domiciliul sau reședința victimele, conform art. 25 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată.

Conform unui proiect de act normativ, autoritățile competente să emită ordinul de protecție sunt primele instanțe sesizate, respectiv judecătoriile. Asupra cererii de eliberare a certificatului instanța se pronunță, prin încheiere, dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea prin care cererea a fost admisă nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care cererea a fost respinsă este supusă apelului, în termen de 5 zile de la comunicare. Certificatul se eliberează persoanei protejate și se comunică, în copie, persoanei care reprezintă amenințarea, care va fi înștiințată asupra faptului că măsura de protecție astfel certificată este recunoscută și are forță executorie în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Conform art. 31 alin. 2 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, ordinul de protecție se pune în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Conform unui proiect de act normativ, în vederea executării pe teritoriul României, a unei hotărâri emise într-un alt stat membru al UE, prin care s-au dispus măsuri de protecție necunoscute sau diferite de cele prevăzute de legea română, instanța română competentă (judecătoria) ajustează elementele de fapt ale măsurii de protecție pentru a o face executabilă pe teritoriul României în condițiile prevăzute de legea română, dispunând măsuri cu efecte echivalente și care urmăresc obiective și interese similare. Măsura dispusă de instanța română nu poate produce efecte care să le depășească pe cele prevăzute de dreptul statului membru de origine pentru măsura dispusă prin hotărârea pronunțată de instanța statului membru de origine.

Ajustarea se face, din oficiu sau la cererea părții interesate, în cadrul soluționării cererilor având ca obiect încuviințarea executării hotărârii sau refuzul recunoașterii sau executării.

În cazul în care instanța constată că este necesară ajustarea, va dispune citarea părților. Prezența procurorului este obligatorie.

Împotriva hotărârii prin care instanța a procedat la ajustarea hotărârii pronunțate într-un alt stat membru se poate exercita întotdeauna apel, în 10 zile de la comunicare. Hotărârea pronunțată în apel nu este supusă recursului.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Conform unui proiect de act normativ, cererile de refuzare a recunoașterii și, după caz, refuzare a încuviințării executării (exequat) hotărârilor privind măsuri de protecție pronunțate, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în condițiile prevederilor Regulamentului nr. 606/2013, sunt de competența judecătoriei.

Ultima actualizare: 22/09/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Finlanda

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

În Finlanda, măsurile de protecție menționate în Directiva 2011/99/UE și în Regulamentul (UE) nr. 606/2013 sunt prevăzute în Legea privind ordinele de restricție (898/1998).

Legea prevede impunerea unui ordin de restricție pentru prevenirea săvârșirii unei infracțiuni împotriva vieții, a sănătății, a libertății sau a vieții private și pentru prevenirea amenințării cu privire la săvârșirea unei asemenea infracțiuni sau a oricărui alte tipuri de hărțuire gravă. În cazul în care persoana care se

simte amenințată și persoana împotriva căreia se solicită emiterea unui ordin de restricție locuiesc permanent în aceeași reședință, este posibil să se impună un ordin de restricție (*ordin de restricție în cadrul familiei*) pentru a se împiedica săvârșirea unei infracțiuni împotriva vieții, a sănătății sau a libertății sau pentru a se preveni amenințarea cu privire la săvârșirea unei asemenea infracțiuni.

În cazul ordinelor de restricție impuse în Finlanda, se aplică Directiva 2011/99/UE, dacă ordinul de restricție a fost impus ca urmare a unei infracțiuni sau a unei presupuse infracțiuni. În cazul în care ordinul de restricție nu are legătură cu o infracțiune, astfel cum se menționează în directivă, acesta face obiectul Regulamentului (UE) nr. 606/2013.

Astfel cum se precizează în mod detaliat în hotărârea relevantă, persoana care face obiectul unui ordin de restricție nu poate să se întâlnească cu persoana care face obiectul protecției și nu poate să contacteze în alt mod sau să încerce să contacteze această persoană (*ordin de restricție de bază*). De asemenea, este interzis să se urmărească și să se observe persoana aflată sub protecție. Persoana care face obiectul unui ordin de restricție în cadrul familiei trebuie să părăsească reședința în care locuiește în mod permanent împreună cu persoana care face obiectul protecției și nu poate reveni la această reședință. În cazul în care există motive să se creadă că un ordin de restricție de bază este insuficient, ordinul de restricție poate fi extins. În acest caz, ordinul de restricție se aplică și situației în care persoana în cauză se află în vecinătatea reședinței permanente, a reședinței de vacanță sau a locului de muncă al persoanei care face obiectul protecției sau în vecinătatea unui alt loc comparabil indicat separat (*ordin de restricție extins*). Cu toate acestea, ordinul de restricție nu se aplică în cazul contactelor pentru care există un motiv întemeiat și care sunt în mod evident necesare. Este preferabil ca respectivele contacte să fie menționate deja în cuprinsul deciziei cu privire la ordinul de restricție.

Ordinul de restricție nu poate fi impus pentru o perioadă mai mare de un an. Ordinul de restricție în cadrul familiei poate fi impus pentru o perioadă de cel mult trei luni. Ordinul de restricție intră în vigoare în urma hotărârii instanței districtuale de a impune un astfel de ordin. Decizia trebuie să fie respectată indiferent dacă se introduce o cale de atac, cu excepția cazului în care instanța superioară care soluționează cauza se pronunță altfel. Ordinul de restricție poate fi reînnoit. În caz de reînnoire, ordinul de restricție poate fi impus pentru o perioadă de cel mult doi ani. Ordinul de restricție în cadrul familiei poate fi reînnoit pentru cel mult trei luni.

Impunerea unui ordin de restricție poate fi solicitată de orice persoană care are un motiv întemeiat să se simtă amenințată sau hărțuită de o altă persoană. Cererea poate fi formulată, de asemenea, de un organ de urmărire penală, de poliție sau de o autoritate de protecție socială. Cererea se poate face verbal sau în scris, utilizând un formular specific.

Cauzele privind ordinele de restricție sunt soluționate de instanța districtuală. Instanța competentă este instanța districtuală de la locul reședinței persoanei care trebuie protejată sau de la locul în care se va aplica în principal ordinul de restricție. În cazul în care persoana împotriva căreia se solicită un ordin de restricție este suspectată de săvârșirea unei infracțiuni care poate prezenta relevanță atunci când se soluționează cauza referitoare la ordinul de restricție, instanța penală competentă va fi competentă și în ceea ce privește ordinul de restricție.

În măsura în care acest lucru este necesar, dispozițiile de procedură penală se aplică și în cazul audierii în instanță a unei cauze privind un ordin de restricție. În jurisprudența finlandeză, ordinul de restricție este impus aproape fără excepție ca măsură independentă, în mod separat de audierea unei cauze penale, cu toate că, în conformitate cu legea, acesta poate fi analizat și în cadrul procedurii penale.

Ordinul de restricție poate fi impus în cazul în care există motive întemeiate să se presupună că persoana împotriva căreia se solicită ordinul va săvârși o infracțiune împotriva vieții, a sănătății, a libertății sau a vieții private a persoanei care se simte amenințată sau va hărțui altfel, în mod grav, această persoană. Ordinul de restricție în cadrul familiei poate fi impus în cazul în care este probabil ca, având în vedere amenințările sale și orice alte infracțiuni sau comportamente anterioare, persoana împotriva căreia se solicită ordinul de restricție să săvârșască o infracțiune împotriva vieții, a sănătății sau a libertății persoanei care se simte amenințată, iar impunerea unui ordin de restricție nu este nerezonabilă, date fiind gravitatea infracțiunii iminente, situația persoanelor care locuiesc în aceeași gospodărie și alte fapte prezentate în cauză.

Atunci când se evaluează condițiile prealabile pentru instituirea unui ordin de restricție, trebuie să se acorde atenție situației persoanelor implicate, naturii oricărei infracțiuni sau hărțuirii anterioare și aspectului dacă acestea au avut caracter repetitiv, precum și probabilității ca persoana împotriva căreia se solicită ordinul de restricție să continue hărțuirea sau să comită o infracțiune împotriva persoanei care se simte amenințată.

De asemenea, poate fi impus un ordin de restricție temporar. Impunerea ordinului de restricție temporar este decisă de un funcționar cu competență de arestare sau de către o instanță judecătorească. Funcționarul cu competență de arestare trebuie să transmită decizia sa, fără întârziere și cel târziu în termen de trei zile, spre analiza instanței districtuale competente.

În principiu, părțile sunt răspunzătoare pentru cheltuielile care decurg din examinarea unei cauze referitoare la un ordin de restricție. Cu toate acestea, în cazul în care există motive bine întemeiate în acest sens, instanța poate obliga o parte să plătească integral sau parțial cheltuielile de judecată rezonabile ale părții adverse. Nu se percep taxe de timbru.

Părțile au dreptul de a apela la un avocat și au de asemenea dreptul la asistență juridică gratuită dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Legea privind asistența juridică (257/2002).

Instanța trebuie să introducă imediat în sistemul informatic al poliției hotărârea prin care impune, anulează sau modifică un ordin de restricție.

Hotărârea este notificată, de asemenea, solicitantului, persoanei care urmează să fie protejată prin ordinul de restricție și persoanei împotriva căreia a fost solicitat ordinul de restricție. Hotărârea trebuie să fie notificată sau comunicată în mod verificabil persoanei împotriva căreia a fost impus ordinul de restricție, cu excepția cazului în care aceasta a fost declarată sau pronunțată în prezența persoanei în cauză.

Executarea ordinelor de restricție este supravegheată de poliție.

Nerespectarea ordinelor de restricție se pedepsește în temeiul capitolului 16 secțiunea 9a din Codul penal (39/1889).

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritățile competente să dispună măsuri de protecție

Instanțele generale (instanțele districtuale, instanțele de control jurisdicțional și Curtea Supremă)

Autoritățile competente să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Instanțele generale (instanțele districtuale, instanțele de control jurisdicțional și Curtea Supremă)

Certificatul este eliberat de instanța care a impus un ordin de restricție ce intră în domeniul de aplicare al regulamentului și care este menționat în Legea privind ordinele de restricție (898/1998).

Certificatul se eliberează în conformitate cu articolele 5-7 din regulament. Certificatul este notificat persoanei care reprezintă amenințarea, în conformitate cu articolul 8 din regulament și cu secțiunea 5 din Legea (227/2015) de punere în aplicare a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Instanța districtuală din Helsinki.

Date de contact: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

O măsură de protecție impusă în alt stat membru este recunoscută în Finlanda, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din regulament, fără o procedură separată, astfel cum se prevede în secțiunea 4 din Legea (227/2015) de punere în aplicare a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă. O astfel de măsură de protecție este înscrisă în registrul menționat în secțiunea 15 din Legea privind ordinele de restricție (898/1998) în același mod în care este înscris un ordin de restricție impus în Finlanda.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Instanța districtuală din Helsinki.

Date de contact: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Ajustarea unei măsuri de protecție se efectuează astfel cum se precizează la articolul 11 din regulament, în conformitate cu procedura scrisă menționată în secțiunea 3 din Legea (227/2015) de punere în aplicare a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Instanța districtuală din Helsinki.

Date de contact: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Recunoașterea sau executarea hotărârii este refuzată în temeiul articolului 13 din regulament, în conformitate cu procedura scrisă menționată în secțiunea 3 din Legea (227/2015) de punere în aplicare a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Limbile acceptate sunt limbile finlandeză, suedeză și engleză. De asemenea, se poate accepta un certificat eliberat într-o altă limbă, cu condiția să nu existe un alt obstacol în calea acceptării sale.

Ultima actualizare: 16/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă - Suedia

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

În legislația suedeză nu există măsuri de protecție în dreptul civil de tipul celor menționate în Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă. Prin urmare, nu există nicio autoritate care să aibă competența de a dispune astfel de măsuri sau de a emite certificate în conformitate cu articolul 5.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

O măsură de protecție dispusă într-un alt stat membru poate fi invocată în fața procurorului (*åklagaren*) de la locul în care măsura urmează să se aplice sau urmează să se aplice în principal.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Procurorul din locul în care măsura urmează să se aplice sau urmează să se aplice în principal are competența de a efectua ajustarea măsurilor de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1).

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

O cerere de refuz al recunoașterii în conformitate cu articolul 13 ar trebui introdusă înaintea judecătoriei (*tingsrätt*) din Stockholm.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Suedeză.

Ultima actualizare: 09/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.